

lets, men i den Hensigt at gjøre, hvad der staaer i min Magt for at bringe Sagen til en saamindelig Afgjorelse med Regjeringen som muligt. Jeg gjentager endnu engang, at for Monarchiet staaer denne Sag igjennem de Stridvælfser, der foreligge os, som noget Heldigt og Behageligt, som Noget, man er gaaret freidigt ind paa; man har vidst, at det var Noget, som Andre viste fra sig; men dog gif man ind paa det; man erkjendte, at den jydskke Tverbane havde Betydning for Monarchiet — det staaer i Skrivelsen — og det er mig kjært, at det er udfundet, at den har Betydning for Nogen; — men det er i saa Fald ogsaa det Rigtigste, at de, for hvem den har Betydning, beholde alle Fordeleene af den og selvfølgerlig ogsaa Tabet, om der skulde komme noget, hvilket de, der paa Monarchiets Vegne have indladt sig paa denne Transaction, naturligtviis ikke vente, thi de kunde have været den qvit, de kunde have været fri for den. Naar de havde sagt nei, denne Deelagtighed med $\frac{1}{3}$ af Actierne kunne vi ikke gaae ind paa; vi have og kunne ikke have nogen Forpligtelse i saa Henseende, saa seer man jo, at Entreprenuren sandsynligtviis med Fornøielse — thi saaledes seer hans Skrivelse ud — var reist hjem igjen og havde taffet oveniud, fordi han ikke havde faaet saa stor Usikkerhed med Hensyn til Gevinst i denne Sag, som der er Udfigt til, Gevinst maaskee i det første Diebstik, men sidenester maaskee mindre heldige Udfigter.

Oppermann: Jeg tør forsikre Thinget, at idet jeg tager Ordet i denne Sag og paa dette Trin, er det ikke efter mit eget Dnske. Ved Forretningernes Fordeling og tilfældige Omstændigheder tilfaldt det mig i Finantsudvalget at referere denne Sag; jeg kjendte den Gang ikke andre Actstykker end dem, der vare blevne os meddeelte eller paa Finantsudvalgets Dnske fremdeles bleve os meddeelte. Jeg er — jeg nødes til at sige det, uagtet det egentlig burde være overflødigt — ikke Forretningsmand, jeg har ingen Anledning til at vide, hvad der foregaaer i Forretningsverdenen mellem Pengement. Jeg har ved hele denne Sags Behandling bestræbt mig for, saavidt

min Forstand og Flid kunde række til, at sætte mig ind i og danne mig en Mening efter de forelagte Actstykker.

Som Medlem af Finantsudvalget maatte man maaskee mindre end andre Medlemmer af Thinget kunne undgaae at blive behyrdet med forskjellige Udtalelser og Meninger, der i Reglen traadte op med en ikke ringe Vægt og Eftertyk, saa at det var ganske naturligt, at der hos en Ikke-Forretningsmand som mig maatte opstaae den Tro, at disse Folk — jeg siger ikke, det var Folk fra Gaden; hvis jeg vilde nævne dem, vilde Enhver anerkjende, at de have ansete Navne i Forretningsverdenen — at disse Folk, siger jeg, besad Kjendskab til factiske Forhold, som vare blevne mig ubekjendte. Det træs sig saaledes, at disse Yttringer ingenlunde altid faldt under fire Dine, og flere Medlemmer af Thinget ville derfor kunne behøve, at hver Gang jeg i Anledning af saadanne Yttringer har reist det Spørgsmaal, om det da var factiske Omstændigheder; saa er Vedkommende regelmæssig vegen tilbage. Naar somhelst saadanne Yttringer ere komne mig for Øren, der kunde synes at forudsætte Kjendskab til mig ubekjendte Facta, har jeg albrig undladt at søge at erhverve Kjendskab til disse Facta, men jeg har desuagtet ikke erhvervet Kjendskab til noget Factum udenfor det, der indeholdes i de os meddeelte Actstykker. Jeg nødes til at forudsikke disse Bemærkninger om min Opfattelse af Sagen som en Indledning til, hvad jeg nu vil sige, og hvortil jeg for denne Gang skal indskrænke mig, nemlig en kort Fremstilling af Sagen saaledes, som den efter Actstykkerne stiller sig, idetmindste for mig, men jeg troer ogsaa at turde sige for de to andre Medlemmer af Mindretallet, og forsaavidt der ikke senere fra disse to Medlemmers Side stier nogen Indsigelse imod den Fremstilling, jeg nu giver, troer jeg, at turde betragte det som et Tegns paa, at vi samstemme. Til at give denne bestemte Udtalelse om, af hvad Art det er, som jeg meddeeler, nødes jeg, meget imod min Villie, ved det, der blev ytret af den ærede Rigsbogsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning), der i Slutningen af sit Foredrag meddeelte sin Anskuelse af, hvad der